

stemme imod dem, hvis han ikke var bunden dertil, men jeg tillader mig at tro saa godt om det ærede Medlems antimilitaristiske Sindelag, at hvis han ikke havde været absolut bunden til at stemme for disse Forslag, vilde han have stemt imod dem. Ret karakteristisk er det ogsaa, at det eneste Medlem af Reformpartiet, der kan siges at staa frit i denne Sag, idet han i Tide tog sit Forbehold og fik Lov til at tage det, — thi havde han ikke faaet Lov dertil, havde Reformpartiet ikke været Flertal længere, — nemlig det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen), han er imod det Forslag, som foreligger fra Regeringens Side. Jeg synes, det er ganske betegnende. Jeg har ogsaa den Tro til mange andre af Partiets Medlemmer, — ikke til dem alle —, at havde de ikke den Gang bundet sig til at stemme for Regeringens Forslag, havde de staaet frit, saa var der ikke blevet noget af dette Forslags Gennemførelse ved denne Lejlighed. Nu stemmer Flertallet selvfølgelig derfor, og det nytter ikke, at der fra vor Side er stillet Ændringsforslag. Jeg kan sige, som den højtærede Konseilspræsident sagde for en halv Snes Aar siden, da han stod som Fører for Oppositionen i dette Ting: Vi vide godt, at det nytter ikke at stille disse Ændringsforslag, thi de blive ikke vedtagne, vi vide godt, at Flertallet vil stemme dem ned, men vi stille dem alligevel for at betegne vor Stilling til disse Sager nu og i Fremtiden. Saaledes sagde den højtærede Konseilspræsident den Gang; nu have vi Lov til at vende de Ord imod ham, nu er det os, der skal bruge de Ord ved denne Lejlighed.

Det er blevet sagt af den ærede Ordfører, at det her foreliggende Forslag ikke foregriber Forsvarskommissionens Arbejde. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil nægte, at det Omraade, som de her foreliggende Forslag omhandle, er det samme som Forsvarskommissionen arbejder paa i denne Tid. Ja, jeg staa ikke her og vil forsøge paa at overbevise ham, for at han skal faa den Mening, jeg har. Han truede jo med, at hvis han blev af samme Mening som os, vilde han gaa over til os. Vorherre fri og bevare os! Jeg tror, han gør os den største Gavn ved at staa som Ordfører for det Flertal, der er i dette Øjeblik, og det er ikke min Mening at ville omvende ham i nogen som helst Henseende, selv om det i øvrigt kunde lykkes mig. Men jeg vil kun sige saa meget, at naar det ærede Medlem ikke vil anerkende det, ligger det i, at man i Reformpartiet

har lavet ny Regler med Hensyn til hvilke Forslag man kan sige foregribe Forsvarskommissionens Arbejde og hvilke ikke. Herom skal jeg sige, at Landet ligger saaledes, at ethvert Forslag, enhver Tale, som fastholder Demokratietets gamle Krav paa Militærvæsenets Omraade, foregriber efter den ærede Ordførers Mening Forsvarskommissionens Arbejde, men ethvert Forslag og enhver Tale, der støtter Højres gamle Opfattelse af Militærvæsenet, er et Forslag og en Tale, som ikke foregriber noget som helst. Saaadan ligger i Øjeblikket Landet, og da det ærede Medlems Sympati gaar i Retning af Højres Standpunkt til Militærvæsenet nu om Stunder, forstaaer jeg udmærket godt, at han ikke finder, at de Forslag, som foreligge til Behandling her, og som Højre er glad ved — hvad de vise ved at ville stemme derfor — i nogen Maade foregriber Forsvarskommissionens Arbejde.

Der blev spurgt i Gaar af det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen): Hvor længe skal Forsvarskommissionen blive siddende? Det ærede Medlem skulde hellere henvende sig til de i denne Sag allierede Magter, Reformpartiet og Højre, der tilsammen udgøre Flertallet i Forsvarskommissionen. Der vilde han kunne faa at vide, hvor længe Forsvarskommissionen skal blive siddende. Han kan spørge den højtærede Forsvarsminister. Jeg tillader mig at antage, at Ministeren nok kunde ønske, at Forsvarskommissionen vilde blive siddende saa længe, at hele Landet kunde glemme, hvad han i gamle Dage har sagt om Forsvarsvæsenet. Saa vilde der være en passende Tid til at afgive Betænkning. Saa vilde man have glemt Venstres gamle Standpunkter, og saa var Vejen banet for den Kuldbøtte, som Reformpartiet agter at slaa med Hensyn til det militære Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for Flertallet fandt ikke, at de Argumenter, som vare nævnte fra Mindretallets Side angaaende den foreliggende Sag, vare Argumenter, som kunde tages gyldige. Jeg ved ikke, hvor meget den ærede Ordfører forlanger, for at kunne tage Argumenter gode og gyldige, men jeg siger, at adskillige af de Argumenter, som bleve anførte fra den højtærede Forsvarsministers Side, laa adskilligt under det, som kunde tages for gyldigt, naar der er Spørgsmaal om en Sag som den foreliggende. Den højtærede Forsvarsminister søgte at bevise, at Premierløjtnanterne, ogsaa ved Fodfolket ere stærkt optagne, selv om de ikke have Re-